

מ"ת 64572/03/17 - מרדכי מור בינדר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקרית

מ"ת 64572-03-17 מדינת ישראל נ' בינדר
תיק חיצוני: 120175/2017

מספר בקשה: 4

בפני	כבוד השופט יוסי טורס
מבקש	מרדכי מור בינדר
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

- נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי. הסם המדובר הוא חשיש במשקל כולל של כ-135 ג' אשר היו מחולקים לאריזות רבות. כן נמצאו במקום 515 שקיות קטנות שנטען כי הן מיועדות לאחסון סמים.
- ביום 4.4.17 שוחרר המבקש בתנאי מעצר בית מלא בהם הוא נתון עד היום. כעת מונחת בפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר המבקש לאפשר לו לצאת לעבודה כטבח במסעדה המצויה קרוב מאוד למקום מעצר הבית בו הוא נתון.
- שמעתי את המעביד המוצע אשר התחייב לפקח על המבקש באופן הדוק. נטען כי מדובר במקום עבודה סגור ומתוחם וכי המבקש לא אמור לבוא במגע עם הקהל הרחב. המעביד ציין כי הוא מכיר את המבקש מתקופה קודמת בה עבד במסעדה זו.
- ב"כ המבקש ביקש לקבל את הבקשה. צוין כי מדובר בצעיר נעדר עבר פלילי, הנתון בתנאים מגבילים קשים. עוד צוין כי משפחתו של המבקש דלת אמצעים וראוי לאפשר למבקש להתפרנס בתקופת מעצר בית, שכן אין בכך לפגוע בביטחון הציבור.
- ב"כ המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה תוך שצינה כי טרם חלף זמן ניכר מאז שוחרר המבקש; כי מדובר בעבירה חמורה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי; וכי קיים חשש שטיב הפיקוח במקום לא יהיה מיטבי.
- לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, סברתי כי ראוי להיעתר לבקשה. למסקנה זו הגעתי לאור שקלול כלל הנסיבות ובהן- גילו הצעיר של המבקש; עברו הפלילי הנקי; התקופה בה הוא שוהה במעצר בית (אף ללא חלונות); מהות העבודה המוצעת; והתרשמותי מהמעביד. אפרט להלן מסקנתי.

7. אין חולק בדבר חומרת העבירה המיוחסת למבקש. כידוע, עבירות הקשורות להפצת הסמים, מקימות חזקת מסוכנות מכוח הוראות סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996. בפסיקה נקבע, שככלל "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר" (בש"פ 4305/09 **גאנץ' חרבאוי נ' מדינת ישראל** (25.5.09)).

8. כאן המקום להתייחס לתמונות הראיות בתיק. בעת הדיון המקורי טען הסנגור כי למבקש לא הייתה שליטה על הסמים שנתפסו בחדר השינה של השותף וכי מדובר בדירה בה התגורר ימים ספורים בלבד טרם החיפוש המשטרתי. בית המשפט שדן בבקשת המעצר, קבע שאכן קיימות ראיות לכאורה ועל החלטה זו לא הוגש ערר. לאור כך, נקודת המוצא היא קיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות בהן הואשם המבקש. עם זאת, היות והדברים לא פורטו, חרף טענת הסנגור, אציין בעניין זה כי המבקש הודה בחקירתו שידע על קיומם של סמים אלו ואף סייע לארוז אותם. עם זאת טען שהסמים אינו שלו. שאלת "הבעלות" בסמים היא משנית, שכן העבירה היא החזקתם של הסמים ולא הבעלות בהם. בעניין זה יש לבחון את התקיימותה של הגדרת ה"החזקה" שבסעיף 34 כד' לחוק העונשין, היינו האם המבקש היה מודע לקיומם של הסמים, היה בעל יסוד של שליטה בהם ותוך מודעות לשליטה זו. כן, ניתן להסתפק גם בהחזקה קונסטרוקטיבית, היינו ידיעה והסכמה שאחר יחזיק באופן ממשי בסמים. ליסודות אלו, קיימת תשתית ראיתית לכאורית בחומר החקירה. אציין בעניין זה כי המבקש כפר בעבירות המיוחסות לו והתיק העיקרי קבוע לשמיעת ראיות בחודש יולי.

9. ומכאן לשאלה אם ניתן לאפשר למבקש לצאת ולעבוד.

10. בתי המשפט קבעו לא אחת כי ניתן לאפשר למשוחרר לחלופת מעצר לעבוד באם אין בכך כדי לסכן את שלום הציבור ולפגוע באפקטיביות החלופה, ובתכלית שעמדה בבסיסה. בכלל זה מביא בית המשפט בחשבון את ההכרה בחשיבותה של העבודה, הן בהיבט הכלכלי והן בהיבט השיקומי (לרבות ההיבט החינוכי-ערכי). ראו:

"ההכרה בחשיבות יכולתו של אדם להתפרנס ולדאוג לצרכי מחייתו מלמדת אותנו, כי אף כשמדובר בנאשם המשוחרר לחלופת מעצר, יש לנסות, במקרים הראויים, לבחון את אפשרות השתלבותו במסגרת עבודה, אשר תבטיח לו פרנסה ותעסוקה. זאת, כמובן, בכפוף לכך שלא יהיה בכך משום פגיעה באינטרס ציבורי סותר. לפיכך, במידה וניתן להשיג את תכלית חלופת המעצר גם כשהנאשם יוצא לעבוד, תוך הבטחה כי אין ביציאתו לעבוד משום סכנה לציבור או אפשרות לפגיעה בתקינות ההליך המשפטי נגדו, במקרה המתאים יהא ראוי לאפשר זאת." (בש"פ 2857/06 **אליהו ממון נ' מ"י** (11.4.06)).

11. כן נקבע לא אחת כי "הבטלה אם כל חטאת, ואם אפשר כי אדם יעבוד כהלכה ויהא מוגבל בתנועותיו בשאר הזמן, ראוי לדעתי ככלל לבדוק זאת במקרים מתאימים ככל שאין סיכון לשלום הציבור" (בש"פ 4528/08 **וואתד נ' מדינת ישראל** (3.6.2008)). הקושי במעצר בית ברור וידוע והוא משלב הגבלה חמורה של החירות, בצד הגבלה על יכולתו של האדם להתפרנס ואולם - וזה העיקר - "אין משמעות הדבר שאין ליתן את הדעת על רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם.. שיקולים אלו עליהם להילקח בחשבון בעדיפות

עליונה בכל החלטה על הקלת תנאי שחרור. " (בש"פ 3460/10 משה בצר נ' מדינת ישראל (17.5.10)).

12. על רקע כללים אלו בחנתי את עניינו של המבקש. המבקש הוא צעיר כבן 25, אשר עברו נקי לחלוטין. אין ספק בעיני כי שילובו של מבקש זה במעגל העבודה הוא צעד חיוני בהליך שיקומו. השאלה היא אם מקום העבודה המוצע יש בו להשיג את תכלית המעצר ולהציב שולי ביטחון סבירים. אדגיש כי הגם שאין מדובר בעבירת סחר, אין להקל ראש בחומרת העבירה המיוחסת למבקש, בעיקר לאור קיומן של שקיות רבות המצביעות למצער על פוטנציאל סחר. עבירות מסוג זה ניתנות לביצוע מכל מקום ומכאן שקיימת חשיבות ממשית לטיב הפיקוח.

13. שמעתי את המעביד והתרשמתי כי הוא מסוגל להציב למבקש גבולות ברורים ונוקשים. המעביד עשה עלי רושם חיובי והתרשמתי כי הוא יעשה מאמצים למנוע מהמבקש לנצל את שהותו במקום לביצוע עבירות סמים, עובדה שעלולה לפגוע בו ובמקום עסקו. כמו כן המבקש אינו עתיד לבוא במגע כלשהו עם קהל אלא הוא יהיה במטבח שהוא מקום סגור ומוגדר. המסעדה קרובה מאוד למקום מעצר הבית והמבקש יהיה מפוקח בדרך למקום ובחזרה. כמו כן אתיר עבודה למשך מספר שעות מצומצם יחסית ולא בשעות הלילה. לא התעלמתי מכך שלא חלף זמן רב מאז החלטת השחרור המקורית, אך סברתי כי בשים לב למכלול הנתונים ובהם טיב העבודה המוצעת ועברו הנקי של המבקש, יש לתת משקל נמוך יחסית לשיקול זה. שקלתי גם אם להיזקק לתסקיר טרם החלטה, וסברתי כי בשים לב למכלול הנסיבות והתרשמתי מהמעביד וטיב מקום העבודה, ניתן לקבל החלטה גם ללא היזקקות לתסקיר.

14. אשר על כן, אני מקבל את הבקשה ומורה כדלקמן:

א. אני מאשר את מר עמית פודחני ת.ז. 312164601 (להלן - "המעביד") כמפקח וזאת לאחר שיחתום על התחייבות עצמית בסך של 10,000 ש"ח לקיים את תנאי השחרור. כן יפקיד סך של 5,000 ש"ח להבטחת קיום תנאי השחרור, לרבות הפרת התנאים על ידי המבקש.

ב. אני מאפשר למבקש לצאת ולעבוד בימים א-ה בין השעות 12.00 ועד 18.30 בעסקו של המעביד - שמש שיפודי הטלה בשד' דגניה 30 קריית חיים. המבקש יהיה רשאי להיות רק במטבח העסק ונאסרת כל יציאה מהמסעדה. המבקש יגיע למקום העבודה ויחזור ממנו בליווי אחד המפקחים או המעביד. בכל שעות העבודה יהיה המבקש מפוקח באופן אישי וצמוד על ידי המעביד. ככל שהמעביד יאלץ לעזוב את בית העסק, יחזיר את המבקש למקום מעצר הבית ועל אחד המפקחים לשהות עמו, כפי שנקבע בהחלטה המקורית. במידה וימצא המבקש שלא בפיקוחו של המעביד, יחשב כמפר את תנאי השחרור.

ג. המשטרה רשאית בכל עת לערוך חיפוש בבית העסק על מנת לוודא קיומם של תנאי השחרור

ד. בשעות בהן אין המבקש מורשה לשהות במקום העבודה, חלים עליו הכללים שנקבעו בהחלטה המקורית בדבר מעצר בית מלא.

ה. רק עם מילוי התנאים שנקבעו בהחלטה זו, ישונו תנאי השחרור בפועל.

ו. היות והחלטה זו ניתנה בהיעדר הצדדים, היא תכנס לתוקף ביום

4.6.17

תיק החקירה מצוי בלשכתי והמאשימה תסורק לקבלו.

להמציא לצדדים בפקס.

ניתנה היום, ג' סיוון תשע"ז, 28 מאי 2017, בהעדר הצדדים.